

Overdragelse af Kræftudvalgets arbejde til Sundhedsudvalget

Af Pia Illum, Medlem af Regionsrådet i Hovedstaden for Socialdemokraterne

I RegionH har det 2-årige kræftudvalg overdraget deres arbejde til Sundhedsudvalget. Det går fremad med at sikre kræftpatienter behandling til tiden. Kræftudvalget har leveret et godt og målrettet arbejde, der har givet gode resultater, som vi godt kan være stolte af og som fremover vil blive fulgt op af Sundhedsudvalget.

MEN KRÆFTPATIENTER VENTER STADIG FOR LÆNGE! Og det er altafgørende, at kræft bliver opdaget og behandlet tidligt.

Kræftudvalget har haft et rigtigt godt samarbejde udover partiskel, hvor vi hurtigt blev enige om en rød tråd og satte nogle ambitiøse mål, selvom det også på det tidspunkt, var i en tid, hvor alle udvalgsgrupper var tilbageholdende med, at stille store økonomiske krav, velvidende at vores mål og krav var høje. Vi havde 2 år, til at give Kræften et ordentligt spark bagi.

RegionH stod med en udfordring om, at den leverede dårligere end de andre regioner på en række kræftpakkeforløb og at danske kræftpatienter fik stillet deres kræftdiagnose på et langt senere tidspunkt end kræftpatienter i andre lande, som vi gerne ville sammenligne os med.

Vi ønskede og ønsker fortsat, at kræftpatienter skal overleve længere, med en højere livskvalitet.

Derfor valgte vi i forhold til et kræftpakke forløb primært, at fokusere på de fem kræftformer, hvor vi på daværende tidspunkt, leverede dårligst.

Vi har en demografisk udfordring, med flere og flere ældre, som vil leve længere med deres kræftsygdom, hvilket kræver, at hospitalerne og hele sundhedsvæsenet bliver gearret til udfordringen.

I 2012 fik vi diagnostiske centre, men det er stadig kun 4 ud af 10 kræftpatienter, der får stillet diagnosen i et diagnostisk center. Der er en gråzone, 6 ud af 10 kræftpatienter får først stillet diagnosen efter gentagne besøg hos deres praktiserende læge. Derfor bør praktiserende lægers kendskab til centrene øges og flere patienter bør henvises til diagnostisk center, selvom hitraten vil blive lavere.

Kræftudvalget valgte, at se på hvordan patienter hurtigere får stillet en kræftdiagnose ved, at de hurtigere kommer til deres praktiserende læge, som hurtigere bliver i stand til, gennem uddannelse og bedre samarbejde med hospitalerne, at sende patienterne til relevante undersøgelser for hurtig diagnostik og derved hurtigere behandling.

Det er en udfordring, men vigtigt at nævne, at der mangler specialister, specielt radiologer, patologer og urologer. Det har dog ligget uden for kræftudvalgets opgave, at rette op på. Den kamp skal tages på et andet niveau.

Behandlingskapaciteten på hospitalerne er blevet bedre tilpasset udfordringerne, med bedre udstyr kan kræftpatienter fremover modtage hjemme kemo.

Der er indgået et samarbejde med Region Skåne, så kræftpatienterne i RegionH, får mulighed for behandling med partikel terapi på Skanion klinikken i Uppsala og således også får mulighed for, at uddanne vores læger indenfor partikelterapi, så de er klar, hvis vi engang får vores eget partikelanlæg i hovedstaden eller når vi får partikel anlæg i Skejby.

Kræftudvalget har også haft fokus på rehabilitering og palliation, og anbefaler et fortsat fokus på begge dele og anbefaler et samarbejde med Kræftens bekæmpelse om Projekt Livsrum, som de gerne vil bygge ved Herlev Hospital.

Der mangler også specialister inden for palliation, hvilket vi har taget nogle initiativer til at ændre. Initiativerne vil også komme til, at berøre kommunerne, så der kan sættes meget tidligere ind med palliation, til *alle* patienter der får diagnostiseret en livstruende sygdom.

Vi har høstet input fra borgere, medlemmer, patienter, mødtes med specialister, forskere, praktiserende læger, patientorganisationer og gået til diverse kræftkonferencer.

Det er kun lykkedes, at give kræften et ordentligt spark bagi, fordi alle niveauer har været meget engagerede, ikke mindst sundhedspersonalet, som har både været engagerede og innovative og samtidig ydet en kæmpe indsats.

Kræftudvalget har sat et skib i søen, og jeg håber, at Sundhedsudvalget vil passe godt på det og sikre den rette kurs og besætning fremover. Jeg er stolt over, at have været med til, at sætte mit fingeraftryk i Kræftudvalgets arbejde.

Der er stadig meget at gøre for Sundhedsudvalget, hvilket Sundhedsudvalgets Formand, den Radikale Karin Friis Bach, allerede har erfaret. Udfordringerne er mange og store, derfor var og er det bare om, at komme i gang. **Jo før jo bedre.**

Godt nytår

Kræftudvalget: Formand Mette Abildgård C, Finn Rudaisky DF, Susanne Due Kristensen S, Flemming Pless S, Pia Illum S, Annie Hagel Ø, Niels Højby L.

Har du input, billeder, spørgsmål eller artikler som du gerne vil have med i næste nyhedsblad, så send det til mig på mail rn82@hotmail.com (Rune, A-nyt redaktør)

Har du spørgsmål til formanden, så skriv en mail til Erik på erje1234@gmail.com

Henning Grelle om Socialdemokratiets principprogrammer i Frederiksbergkredsen den 14. januar 2016

Af Irene Odgaard, 1. suppleant i Falkonerkredsen

Vi var en snes debatlystne medlemmer, som havde sat hinanden i stævne i Medborgerhuset den 14. januar for at lytte til Henning Grelle, seniorforsker emeritus fra Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv.

Henning kunne fortælle os, at de to første principprogrammer i Socialdemokratiet (Gimle-programmet fra 1876 og programmet fra 1913) havde været forbundet med et arbejdsprogram. Det var før Socialdemokratiet var lykkedes med at komme i regering. Under den økonomiske verdenskrise, som begyndte med et børskrak i USA i 1929, var en programkommission nedsat, men på grund af de presserende udfordringer fra krisen, (som blev håndteret med Kanslergade-forliget 1933), ryddede statsminister Stauning bordet og skrev selv arbejdsprogrammet "Danmark for folket", som slog bredt igennem.

Nyt principprogram fik man først i 1961 med Vejen frem. På dette tidspunkt havde landbrugslandet Danmark udviklet sig til en industrination. Den økonomiske vækst var høj, den teknologiske udvikling hastig og fremtidsoptimismen stor: "Gennem Det Danske Socialdemokrati skal den demokratiske socialisme erobre fremtidens samfund for folket". Man troede på, at en fordeling af velstanden ville løse alle problemer med den kapitalistisk skabte ulighed, og at kapitalismen kunne holdes nede - den kunne reguleres.

Men så godt gik det alligevel ikke: demokratiets udvikling blev ikke fuldført, hverken det økonomiske demokrati eller demokratiet indenfor fabriksporten. I 1977 vedtog man principprogrammet Solidaritet Lighed Trivsel. Både programmets indhold og dets tilblivelsesproces gør det ifølge Henning til et af de mest interessante (og mest socialistiske):

- Processen tog fire år, og programmet bevægede sig udenfor partikredse til andre grupper i befolkningen: eksperter, andre partier, græsrodsorganisationer m.m. Der var offentlig debat om det, og avisers lederskribenter havde deres egne kommentarer.
- Programmet indeholder principperne, men også en samfundsanalyse. Det reflekterer over partiets bestræbelser i fortiden og deres resultat: man er nået langt - økonomisk tryghed og materiel velstand er bidrag til at skabe et bedre samfund, men væksten gør det ikke i sig selv. Og al vækst er stort set blevet brugt på at udbygge staten, så den kan uddanne befolkningen og reparere dens skader i en kæmpe socialektor. Derfor kræver programmet et helt nyt værdisæt og stiller et katalog af mål og midler op. (Bl.a. borgerløn uden at ordet er brugt, kontrol med reklamer, arbejdsløshedsunderstøttelse uden tidsbegrænsninger, indretning af samfundet på kvindernes præmisser). Men programmet manglede en finansiel model.

I 1990 nedsatte man en ny programkommission, som Henning selv deltog i. Der var på det tidspunkt uro i partiet, som senere førte til formandsskiftet mellem Auken og Nyrup. Programmet Det ny århundrede fra 1992 er skrevet af Mogens Lykketoft og Svend Auken (hen over hovedet på kommissionen), og det nye er behandlingen af miljøspørgsmålet (midlet er miljøafgifter), som Auken siden arbejdede videre med via oprettelse af et Miljøministerium. Men der er ingen samfundsanalyse i programmet og dermed ingen fremdrift.

Omkring tilblivelsen af det seneste principprogram Hånden på hjertet fra 2004 kan der ikke kastes meget lys. (Der er ingen arkiver omkring det på ABA, og Henning ved ikke, hvem der har skrevet det eller hvordan processen har været). Her er heller ingen samfundsanalyse eller mange overvejelser omkring mål og midler - frihedsrettighederne kører uden om den ramme, de blev skabt i, der er ikke længere tale om socialisme. Demokrati er en universel rettighed, frihed, lighed og solidaritet får hver deres gennemgang, men som løsrevne principper. I programmet hedder det, at vi skal bestemme udviklingen i pensionskassernes investeringer, men det gør vi ikke.

Henning sluttede af med anbefalinger til, hvad et principprogram bør indeholde:

- 1) En samfundsanalyse - hvordan ser vores samfund ud anno 2016?
- 2) Nogle perspektiver for, hvordan dette samfund skal udvikle sig
- 3) De værdier, vi står for, som skal være ledetråde for enhver reform. (Frihed, lighed og solidaritet er ord, som man kan læse uanede mængder af betydninger i. Henning tilføjer ord som retfærdighed og tolerance: alt hænger sammen i den samme ramme. Demokrati er kerneområdet).
- 4) Prioriteringer
- 5) Nogle overvejelser omkring sammenhængen mellem principprogram og arbejdsprogram, mål og midler. Socialdemokratiet har ingen tradition for store teoretikere; Stauning brugte udtrykket "Gør dagens gerning". Men nogen af de grundlæggende mål, de sværeste, står stadig foran os. Og det er resultater, der skaffer medlemmer.

Principperne har været de samme i partiets historie. Men fortolkningen af dem og deres rod i samfundsmodellen forandrer sig. Man kan være uenig om principper, men også om, hvad der virker. Og man kan prioritere værdier - skubbe noget forrest og få gjort noget ved det.

Efter Hennings oplæg bidrog mange omkring: Det historiske samarbejde mellem Socialdemokratiet og Venstre om socialpolitikken, fællesskabet giver individerne frihed (sammenslutningen i fagforeninger), brugen af ordet "socialisme", de økonomiske modeller, management-tankegangen og individualismen i konkurrencesamfundet, globaliseringen, den stigende ulighed og EU's krisepolitik, pensionsinvesteringerne, vanskelighederne for folk på dagpenge og kontanthjælp, den dalende politiske interesse, ønsket om at kunne holde os selv og hinanden op på et program, som ikke er en ønskeliste, ønsket om en bedre og mere to-vejs kommunikation, og forslag om at få lavet en samfundsanalyse og vise vej i en lokal Frederiksberg-udgave også.

Fremtidige aktiviteter

Januar:

28: Åbent debatmøde med MEP Christel Schaldemose om flygtninge og immigrationskrisen i EU.

2. viceborgmester Michael Vindfeldt vil give en kort status om situationen på Frederiksberg.

Ordstyrer er rådmand og folketingskandidat Sine Heltberg.

Hovedbibliotekets foredragssal, kl. 19-21

Februar:

8. Seniornetværket. Medborgerhuset, lokale 1, Danasvej 30B, kl. 10-12

11. Rundvisning på rådhuset v. 2. viceborgmester Michael Vindfeldt, kl. 19-21

23. Fællesbestyrelsesmøde, Rolfsvej 10, kl. 19-21

Marts:

16. Fællesbestyrelsesmøde, Rolfsvej 10, kl. 19-21

April:

26. Generalforsamlinger, Metronomen, Godthåbsvej 33, kl. 1830-2200